

FESTA DEL SANT CRIST
Ciutadella, 14 de març de 2019

Des de fa 358 anys el poble de Ciutadella recorda amb devoció la suor miraculosa de la imatge del Sant Crist dels Paraires. En el seu honor es va aixecar aquesta església, realitzada amb les almoines de la gent, que va ser acabada pocs anys després. Aquests fets han marcat la devoció del poble de Ciutadella a Crist crucificat i, molt especialment, a aquesta imatge tan estimada. Val la pena que aprofitem aquesta celebració per aprofundir en el significat de la creu de Jesucrist i a què ens compromet aquesta devoció.

Per què va morir a la creu?

La mort de Jesús a la creu va ser un fet tràgic que va desconcertar completament als seus deixebles. No podien entendre per què el Messies havia de patir i morir en aquell terrible instrument de suplici. Per això es preguntaven: per què va morir Jesús? Per què va haver de patir el Mestre? La primera resposta va ser que va morir pels nostres pecats. Així apareix en les primeres confessions de fe. Sant Pau ho resumeix dient: "Entregat a la mort per perdonar-nos els pecats i ressuscitat per fer-nos justs" (Rm 4, 25).

Però els cristians es seguien demanant: i, per què va morir pels nostres pecats? I la resposta que va il·luminar la fe de l'Església va ser: perquè ens estimava! Sant Pau ens dirà: "Crist ens va estimar i es va entregar a si mateix per nosaltres" (Ef 5,2). En el diàleg que manté amb el fariseu Nicodem, Jesús li vol fer comprendre això. Ho acabem d'escoltar en l'Evangeli: "Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna".

Només hi ha una raó de la passió i la creu: l'amor de Déu, un amor que no és resposta al nostre amor, sinó que va per davant, perquè ell sempre ens estima primer (cf. 1Jn 4, 10). Per tant, Jesús va patir i va morir lliurement per amor, no per casualitat, ni per necessitat, ni per fosques maquinacions o per altres raons de la història, sinó perquè ens estima.

Déu estima tant el món

L'amor de Déu a l'home és extraordinari. S'ha manifestat creant tot l'univers i al mateix ésser humà; i també prenent cura del seu poble Israel al llarg de la seva història i fent aliança amb ell i s'ha manifestat, sobretot, en Jesús de Natzaret, que no només parla de l'amor de Déu, sinó que Ell és el mateix amor de Déu fet carn. Durant tota la seva vida va manifestar l'amor del Pare als petits, als pobres, als marginats, als deixebles, als malalts, a les dones, als pecadors. I, finalment, va oferir la prova suprema d'aquest amor a la creu. Sant Joan Pau II deia que la creu col·locada en el Calvari emergeix de

L'amor de Déu com a resposta a la injustícia de l'home; la creu neix de l'amor i es completa amb amor i per això és salvadora (Dives in misericòrdia, 7).

Contemplant la creu de Crist podem endevinar aquest amor que arriba a l'extrem. Per sobre quant ens estima Déu podem pensar en el sofriment de Crist a la creu. No només el terrible sofriment físic que suposa la creu, sinó sobretot el sofriment espiritual, que el va portar a dir a Getsemaní "sent a l'ànima una tristor de mort" (Mc 14, 34) i a suar sang. Els primers cristians no podien sinó repetir: ¡tant va estimar Déu el món! A la creu cada un de nosaltres hem estat estimats, perdonats, curats. Per això la creu és per a nosaltres font de salvació, com va ser l'estandard amb la serp per al poble d'Israel. El Fill de l'home ha estat elevat sobre la terra perquè tot qui creu en Ell tingui la vida eterna.

Crist ens segueix estimant

Algú podria pensar: és veritat que ens ha estimat a la creu, però això va passar fa dos mil anys. Jesús va estimar molt quan va viure a la terra, però ara ja no hi és entre nosaltres. Això pensaven dos deixebles que anaven camí d'Emaús: "*Fa tres dies que va succeir això*". Recordaven aquest amor com alguna cosa del passat. Però s'equivocaven, perquè Jesús ressuscitat els seguia estimant i caminava amb ells. També nosaltres ens equivocam quan pensam que l'amor de Crist és una cosa del passat. Crist ressuscitat ens segueix estimant amb un amor etern. Cada un de nosaltres som estimats pel cor de Crist, de la mateixa manera que vam ser estimats al Gòlgota.

Creure en l'amor

Podem demanar-nos ara: ¿què hem de fer nosaltres? ¿Com respondre a aquest amor? Algú podria pensar que la resposta és estimar nosaltres a Déu. I és cert, però abans hi ha una altra cosa important. Un altre podria dir: estimar els altres com Déu ens ha estimat. També és cert, però abans hi ha una altra cosa i és creure en aquest amor. El primer és creure en l'amor de Déu. Això vol dir sorprendre'ns i meravellar-nos que el Déu que ha creat el món hagi volgut venir en persona i patir enmig nostre. Hem de sorprendre'ns davant un amor tan extraordinari, com ho fa ver St. Pau – Crist ens va estimar i es va entregar a si mateix per nosaltres-, i com St. Joan –Tant estimà Déu el món... - Són frases que expressen la sorpresa de l'Església primitiva i que nosaltres podem repetir.

I nosaltres, ¿creiem de veritat que Déu ens estima? Pens que no ho acabam de creure del tot, perquè si així fos veuriem d'una altra manera la nostra vida, les coses que ens passen i als altres. Vivim en un món que no creu en l'amor. Hi ha massa persones ferides, indignades, decepcionades, traïdes, que tenen por d'estimar i de ser estimats, perquè tenen experiència del dolor que suposa veure'ns enganyats.

I, no obstant això, el món necessita creure en l'amor de Déu. Quan entram en aquesta petita i artística capella i contemplam al Sant Crist penjat a la creu continuam proclamant que l'amor de Déu ha estat extraordinari i que aquest amor ens dóna la vida, ens cura, ens salva.

Pregoners de l'amor

La persona que en té experiència d'això, es converteix en pregoner d'aquest amor. Aquesta és la nostra missió. És urgent tornar a proclamar l'Evangeli de l'amor de Déu a la creu de Crist. Es precís dir a l'home que Déu l'estima. El Papa Francesc concentra en aquestes paraules el missatge que hem de transmetre: "Jesucrist t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te" (EG.164). Això és el que hem de transmetre. Serem capaços de fer arribar aquest missatge a la gent de Ciutadella? Pens que la vertadera devoció al Sant Crist es manifesta fent sentir a tothom aquest amor salvador de Crist a la creu.

Però per a fer això no basten les paraules. Es necessari mostrar aquest amor estimant nosaltres, perdonant com ell va fer-ho, sent sembradors de reconciliació i de pau. Hem de mostrar a tots que continua sent possible estimar com Ell ens va estimar, fins a l'extrem.

Ja hi veis el que suposa donar culte a aquest Crist crucificat que a la Quaresma de 1661 sorprendentment va començar a suar sang. A Ell li demanam que ens ensenyi a ser de veritat deixebles seus, persones que han descobert l'amor immens de Déu manifestat a la seva creu, persones que creuen en aquest amor i que ho proclamen amb la seva paraula i amb la seva vida.

FESTA DEL SANT CRIST

Ciutadella, 14 de març de 2019

Desde hace 358 años el pueblo de Ciutadella recuerda con devoción el prodigioso sudor que vertió la imagen del Cristo dels Paraires. En su honor se levantó esta iglesia, realizada con las limosnas de la gente, que fue acabada pocos años después. Estos acontecimientos han marcado la devoción del pueblo de Ciutadella a Cristo crucificado y, muy especialmente, a esta imagen tan querida. Vale la pena que aprovechamos esta celebración para advertir lo que significa la cruz de Jesucristo y a qué nos compromete esta devoción.

¿Por qué murió en la cruz?

La muerte de Jesús en la cruz fue un acontecimiento trágico que desconcertó por completo a sus discípulos. No podían comprender por qué el Mesías tenía que padecer y morir en aquel terrible instrumento de suplicio. Por eso se preguntaban: ¿por qué murió Jesús? ¿por qué tuvo que padecer el Maestro? La primera respuesta fue que murió por nuestros pecados. Así aparece en las primeras confesiones de fe. San Pablo lo resume diciendo: "Cristo murió por nuestros pecados, pero resucitó para nuestra justificación" (Rom 4, 25).

Pero los cristianos seguían preguntando: y, ¿por qué murió por nuestros pecados? Y la respuesta que iluminó la fe de la Iglesia fue: ¡porque nos amaba! San Pablo dirá: "Cristo nos amó y se entregó por nosotros" (Ef 2,2). En el diálogo que mantiene con el fariseo Nicodemo, Jesús le quiere hacer comprender esto. Lo acabamos de escuchar en el Evangelio: "Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Hijo único, para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna".

Sólo hay una razón de la pasión y la cruz: el amor de Dios, un amor que no es respuesta a nuestro amor, sino que va por delante, porque el siempre nos ama primero (cf. 1 Jn 4, 10). Por tanto, Jesús sufrió y murió libremente por amor, no por casualidad, ni por necesidad, ni por oscuras fuerzas o por otras razones de la historia, sino porque nos ama.

Tanto amó Dios al mundo

El amor de Dios al hombre es extraordinario. Se ha manifestado creando todo el universo y al mismo ser humano; se ha mostrado cuidando a su pueblo Israel a lo largo de su historia y haciendo alianza con él y se ha hecho patente, sobre todo, en Jesús de Nazaret, que no sólo habla del amor de Dios, sino que Él es el mismo amor de Dios hecho carne. Durante toda su vida manifestó el amor del Padre a los niños, a los pobres, a los marginados, a los discípulos, a los enfermos, a las mujeres, a los pecadores. Y, finalmente, ofreció la prueba suprema de ese amor en la cruz. San Juan Pablo II decía que la cruz colocada en el Calvario emerge del amor de Dios como respuesta a la injusticia del hombre; la cruz nace del amor y se completa con amor y por ello es salvadora (Dives in misericordia, 7).

Contemplando la cruz de Cristo podemos adivinar ese amor que llega al límite. Para saber cuánto nos ama Dios podemos pensar en el sufrimiento de Cristo en la cruz. No sólo el terrible

sufrimiento físico que supone la cruz, sino sobre todo el sufrimiento espiritual, que le llevó a decir en Getsemaní “me muero de tristeza” (Mc 14, 34) y a sudar sangre. Los primeros cristianos no podían sino repetir: ¡tanto amó Dios al mundo! En la cruz cada uno de nosotros hemos sido amados, perdonados, sanados. Por eso la cruz es para nosotros fuente de salvación, como fue el estandarte con la serpiente para el pueblo de Israel. El Hijo del hombre ha sido elevado sobre la tierra para que todo quien cree en Él tenga la vida eterna.

Cristo nos sigue amando

Alguien podría pensar: es verdad que nos amó en la cruz, pero eso pasó hace dos mil años. Jesús amó mucho cuando vivió en la tierra, pero ahora ya no está entre nosotros. Esto pensaban dos discípulos que iban camino de Emaús: “Hace tres días que sucedió esto”. Veían ese amor como algo pasado. Pero se equivocaban, porque Jesús resucitado les seguía amando y caminaba con ellos. También nosotros nos equivocamos cuando pensamos que el amor de Cristo es algo del pasado. Cristo resucitado nos sigue amando con un amor eterno. Cada uno de nosotros somos amados por el corazón de Cristo, del mismo modo que fuimos amados en el Gólgota.

Creer en el amor

Podemos preguntarnos ahora: ¿qué tenemos que hacer nosotros? ¿cómo responder a ese amor? Alguien podría pensar que la respuesta es amar nosotros a Dios. Y es cierto, pero antes hay otra cosa importante. Otro podría decir: amar a los demás como Dios nos ha amado. También es cierto, pero antes hay otra cosa y es creer en ese amor. Lo primero es creer en el amor de Dios. Esto significa asombrarnos y maravillarnos de que el Dios que ha creado el mundo haya querido venir en persona y sufrir en medio de nosotros. Tenemos que sorprendernos ante un amor tan extraordinario, como Pablo -¡me amó y se entregó por mí!-, como Juan -¡tanto amó Dios al mundo!- Son frases que expresan el asombro de la Iglesia primitiva y que nosotros podemos repetir.

Y nosotros, ¿creemos de verdad que Dios nos ama? Pienso que no lo acabamos de creer del todo, porque si así fuera veríamos de otro modo nuestra vida, las cosas que nos pasan y a los demás. Vivimos en un mundo que no cree en el amor. Hay demasiadas personas heridas, indignadas, decepcionadas, traicionadas, que tienen miedo de amar y de ser amados, porque saben cuánto daño supone verse engañados.

Y, sin embargo, el mundo necesita creer en el amor de Dios. Cuando entramos en esta pequeña y hermosa capilla y contemplamos al Santo Cristo colgado en la cruz se sigue proclamando que el amor de Dios ha sido extraordinario y que ese amor nos da vida, nos cura, nos salva.

Pregoneros del amor

Quien sabe esto, se convierte en pregonero de ese amor. Esta es nuestra misión. Es urgente volver a proclamar el Evangelio del amor de Dios en la cruz de Cristo. Hay que decir al hombre que Dios lo ama. El Papa Francisco concentra en estas palabras el mensaje que debemos transmitir: “Jesucristo te ama, dio su vida para salvarte, y ahora está vivo a tu lado cada día, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte” (EG.164). Esto es lo que tenemos

que transmitir ¿Seremos capaces de hacer llegar este mensaje a la gente de Ciutadella? Pienso que la verdadera devoción al Sant Crist se manifiesta haciendo sentir a todos ese amor salvador de Cristo en la cruz.

Para ello no bastan las palabras. Hay que mostrar ese amor amando nosotros, perdonando como Él hizo, siendo sembradores de reconciliación y de paz. Hemos de mostrar a todos que sigue siendo posible amar como Él nos amó, hasta el extremo.

Ya veis lo que supone dar culto a este Cristo crucificado que en la Cuaresma de 1661 sorprendentemente comenzó a sudar sangre. A Él le pedimos que nos enseñe a ser de verdad discípulos suyos, personas que han descubierto el amor inmenso de Dios manifestado su cruz, que creen en ese amor y que lo proclaman con su palabra y con su vida.